

siuzdak

JERZY SIUZDAK

Jerzy Siuzdak urodził się 25 września 1955 roku w Krakowie. Rodzina bardzo szybko przeniosła się do Warszawy, gdzie też ukończył szkołę podstawową (1970) oraz szkołę średnią w 1974 roku (XXVIII Liceum Ogólnokształcące im. Jana Kochanowskiego). Studia wyższe ukończył na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej w 1979 roku, gdzie uzyskał stopień magistra inżyniera telekomunikacji (z wyróżnieniem). W latach 1979–1982 był uczestnikiem studiów doktoranckich, kierunku Elektronika i Telekomunikacja. W 1982 roku uzyskał stopień doktora nauk technicznych (praca wyróżniona) i rozpoczął pracę w Instytucie Telekomunikacji Politechniki Warszawskiej, początkowo na stanowisku konstruktora, a następnie specjalisty i starszego specjalisty. W latach 1987–1988 i 1990 pracował na Uniwersytecie Technicznym w Eindhoven (Holandia) jako *research fellow*. W 1991 roku przeszedł na etat adiunkta. W 1992 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego. Od 1999 roku pracuje na stanowisku profesora nadzwyczajnego, zaś w 2004 roku uzyskał tytuł profesora nauk technicznych.

Zainteresowania badawcze Jerzego Siuzdaka w początkowym okresie jego działalności koncentrowały się na konstrukcji optoelektronicznych przyrządów pomiarowych. Brał istotny udział w opracowaniu miernika charakterystyk częstotliwościowych nadawczych elementów optoelektronicznych. Następnie zajmował się konstrukcją fazomierza pracującego w prototypie dalmierza optoelektronicznego DLS-2. Zaowocowało to zainteresowaniem pomiarami fazy w obecności zakłóceń. Zaintere-

sowania te były kontynuowane przy pracy studialnej dotyczącej konstrukcji systemu nawigacyjnego dla bezzałogowego pojazdu naziemnego. W latach 1989–1991 zajmował się pracami nad budową optoelektronicznego systemu pomiaru pozycji ruchomych obiektów. System ten działał z powodzeniem w ośrodku Instytutu Okrętowego w Łławie, gdzie służył do pomiaru trajektorii ruchu modeli statków.

Badania prowadzone przez Jerzego Siuzdaka w Eindhoven koncentrowały się nad światłowodowymi systemami odbioru koherentnego. Rezultatem tych prac były między innymi znaczące publikacje w „IEEE/OSA Journal of Lightwave Technology”. Tematyka badawcza światłowodowych systemów koherentnych była kontynuowana również w kraju. W latach 1992–1994 udało mu się stworzyć pierwszy w kraju model światłowodowego systemu koherentny z binarną modulacją częstotliwości.

W dalszych latach działalność naukowa Jerzego Siuzdaka była związana głównie z badaniami nad transmisją optyczną, w tym transmisją światłowodową. Dotyczy to wspomnianego

Słowa kluczowe

- telekomunikacja optyczna
- transmisja danych
- światłowody
- modulacja

S

nej już światłowodowej transmisji koherentnej, jak również badań nad transmisją wykorzystującą dyspersję światłowodu (DST). W tym nurcie mieszczą się również badania nad metodami optycznego zwielokrotnienia toru światłowodowego, a także badania nad transmisją światła w wolnej przestrzeni, podczas których udało się stworzyć optoelektroniczny system transmisyjny pracujący na podstawie zwielokrotnienia kodowego (CDMA). Od 2004 roku główną dziedziną badań Jerzego Siuzdaka jest transmisja światła w światłowodach wielomodowych i możliwości budowy unikatowych systemów transmisyjnych bazujących na tych światłowodach. W trakcie tych badań zostały stworzone systemy transmisyjne wykorzystujące zwielokrotnienie grup modowych, transmisję poza pasmem podstawowym światłowodu wielomodowego, niekoherentny system MIMO i wreszcie przestrzenną filtrację światła za pomocą modulatora ciekłokrystalicznego. Badano również możliwość stworzenia sieci pasywnych bazujących na światłowodach wielomodowych. Prace te były realizowane zarówno w ramach grantów krajowych (KBN), jak i międzynarodowych (France Telecom).

Owoce działalności badawczej Jerzego Siuzdaka jest około sto sześćdziesiąt publikacji i referatów na konferencjach krajowych i międzynarodowych. Wśród nich znajduje się dwie książki oraz ponad czterdzieści prac w renomowanych czasopismach międzynarodowych (tzw. lista filadelfijska). Jerzy Siuzdak był promotorem sześciu obronionych prac doktor-

skich. Za swoją działalność był wielokrotnie nagradzany nagrodami Rektora Politechniki Warszawskiej oraz Nagrodą Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Dowodem pozycji Jerzego Siuzdaka jest zaproszenie do prac w komitetach naukowych światowych konferencji ECOC'09 i ECOC'10 oraz prowadzenie sesji na tych konferencjach.

Działalność dydaktyczna Jerzego Siuzdaka obejmowała zarówno prowadzenie wykładów z zakresu szeroko rozumianej telekomunikacji, jak i opracowanie nowych wykładów, głównie z zakresu transmisji optycznej. Do tych wykładów należały m.in. „Systemy i sieci fotoniczne” oraz „Nowe techniki światłowodowe”, a obecnie „Sieci fotoniczne nowej generacji” i nowo przygotowywany przedmiot „Telekomunikacja optyczna”. Równocześnie Jerzy Siuzdak prowadził kursy z pokrewnej tematyki na studium podyplomowym CITCOM. Był opiekunem kilkadziesiątu prac magisterskich i inżynierskich.

W latach 1996–1999 Jerzy Siuzdak pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Telekomunikacji ds. naukowych, a od 1999 roku jest kierownikiem Zakładu Systemów Mikrofalowych i Optoelektronicznych w Instytucie Telekomunikacji. Jest członkiem Sekcji Optoelektroniki oraz Sekcji Telekomunikacji Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji Polskiej Akademii Nauk.

Jest żonaty, ma córkę. Włada czynnie językami angielskim i rosyjskim, biernie — niemieckim i francuskim. W wolnych chwilach pracuje na działce. Interesuje się wyścigami konnymi i grammi fabularnymi.

